

RETROSPEKTIVA

BcA. Simona Marková

Diplomová práce
2010

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta multimediálních komunikací

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta multimediálních komunikací
Ústav designu oděvu a obuvi
akademický rok: 2009/2010

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **BcA. Simona MARKOVÁ**
Studijní program: **N 8206 Výtvarná umění**
Studijní obor: **Multimedia a design – Design oděvů**

Téma práce: **Retrospektiva**

Zásady pro vypracování:

Výtvarné zpracování a realizace finálních návrhů, cca 8–12 modelů. Technická a teoretická příprava projektu, sběr potřebných informací a vyhotovení práce dle zadaných parametrů. Celou práci také odevzdat na cd rom v elektronické podobě. Prostudování a analýza dostupných materiálů a informací, vlastní závěry. Rozsah práce: Výtvarné řešení designu oděvu ve variantách, finální řešení, výběr materiálů, stříhové řešení, realizace vybraných oděvů, výtvarná dokumentace. 10 stran textu na téma teoretické části, cca 20 stran přípravné skicy a fotodokumentace, vše formát A4. Odevzdejte ve 3 stejnopisech v pevné vazbě.

Rozsah práce: viz zásady pro vypracování
Rozsah příloh: viz zásady pro vypracování
Forma zpracování diplomové práce: tištěná/umělecké dílo

Seznam odborné literatury:

-Herbenová Olga, Lamarová Milena, Kybalová Ludmila, Obrazová encyklopedie
mody, Praha 1973 -Seeling Charlotte, Století módy 1900-1999, Praha 2000 -Skarlantová
Jana, Od krinolíny k džínsům, Praha 1979 -Máchalová Jana, Móda 20.století, Praha 2003

Vedoucí diplomové práce: ak. mal. Šárka Šišková
Ústav designu oděvu a obuvi
Datum zadání diplomové práce: 11. ledna 2010
Termín odevzdání diplomové práce: 17. května 2010

Ve Zlíně dne 11. ledna 2010

doc. MgA. Jana Janíková, ArtD.
děkanka

doc. Mgr. Ivan Titor
ředitel ústavu

PROHLÁŠENÍ AUTORA BAKALÁŘSKÉ/DIPLOMOVÉ PRÁCE

Beru na vědomí, že

- odevzdáním bakalářské/diplomové práce souhlasím se zveřejněním své práce podle zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, bez ohledu na výsledek obhajoby ¹⁾;
- beru na vědomí, že bakalářská/diplomová práce bude uložena v elektronické podobě v univerzitním informačním systému a bude dostupná k nahlédnutí;
- na moji bakalářskou/diplomovou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, zejm. § 35 odst. 3 ²⁾;
- podle § 60 ³⁾ odst. 1 autorského zákona má UTB ve Zlíně právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- podle § 60 ³⁾ odst. 2 a 3 mohu užit své dílo – bakalářskou/diplomovou práci - nebo poskytnout licenci k jejímu využití jen s předchozím písemným souhlasem Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše);
- pokud bylo k vypracování bakalářské/diplomové práce využito softwaru poskytnutého Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně nebo jinými subjekty pouze ke studijním a výzkumným účelům (tj. k nekomerčnímu využití), nelze výsledky bakalářské/diplomové práce využít ke komerčním účelům.

Ve Zlíně 2.2.2010

SITONVA MALKOVIÁ

Jméno, příjmení, podpis

¹⁾ zákon č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, § 47b Zveřejňování závěrečných prací:

(1) Vysoká škola nevdělečně zveřejňuje disertační, diplomové, bakalářské a rigorózní práce, u kterých proběhla obhajoba, včetně posudků oponentů a výsledku obhajoby prostřednictvím databáze kvalifikačních prací, kterou spravuje. Způsob zveřejnění stanoví vnitřní předpis vysoké školy.

(2) Disertační, diplomové, bakalářské a rigorózní práce odevzdané uchazečem k obhajobě musí být též nejméně pět pracovních dnů před konáním obhajoby zveřejněny k nahlížení veřejnosti v místě určeném vnitřním předpisem vysoké školy nebo není-li tak určeno, v místě pracoviště vysoké školy, kde se má konat obhajoba práce. Každý si může ze zveřejněné práce pořizovat na své náklady výtisky, opisy nebo rozmnoženiny.

(3) Platí, že odevzdáním práce autor souhlasí se zveřejněním své práce podle tohoto zákona, bez ohledu na výsledek obhajoby.

²⁾ zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, § 35 odst. 3:

(3) Do práva autorského také nezasahuje škola nebo školské či vzdělávací zařízení, užije-li nikoli za účelem přímého nebo nepřímého hospodářského nebo obchodního prospěchu k výuce nebo k vlastní potřebě dílo vytvořené žákem nebo studentem ke splnění školních nebo studijních povinností vyplývajících z jeho právního vztahu ke škole nebo školskému či vzdělávacímu zařízení (školní dílo).

³⁾ zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, § 60 Školní dílo:

(1) Škola nebo školské či vzdělávací zařízení mají za obvyklých podmínek právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla (§ 35 odst. 3). Copířá-li autor takového díla udělit svolení bez vážného důvodu, mohou se tyto osoby domáhat nahrazení chybějícího projevu jeho vůle u soudu. Ustanovení § 35 odst. 3 zůstává nedotčeno.

(2) Není-li sjednáno jinak, může autor školního díla své dílo užit či poskytnout jinému licenci, není-li to v rozporu s oprávněnými zájmy školy nebo školského či vzdělávacího zařízení.

(3) Škola nebo školské či vzdělávací zařízení jsou oprávněny požadovat, aby jim autor školního díla z výdělku jim dosaženého v souvislosti s užitím díla či poskytnutím licence podle odstavce 2 přiměřeně přispěl na úhradu nákladů, které na vytvoření díla vynaložily, a to podle okolností až do jejich skutečné výše; přitom se přihlídnou k výši výdělku dosaženého školou nebo školským či vzdělávacím zařízením z užití školního díla podle odstavce 1.

ABSTRAKT

Účelem této diplomové práce je poukázat, že právě historie je zdrojem všeho, ať už myšlenek či hmotných věcí. Proto se také stala mým inspiračním zdrojem.

Zvolila jsem renesanci a baroko, neboť mi velice připomínají filozofii současné společnosti. Snažím se propojit prvky obou těchto epoch s typem dnešního oděvu.

Kolekce je tvořena kombinací společenských a extravagantních modelů.

Klíčová slova: Renaissance, Baroko, oděv, filozofie společnosti

ABSTRACT

The purpose of this master thesis is to show that the history is a source for all whether idea or material things. That's why she has become mine inspiratory source.

I have chose renaissance and baroque because they remind me the philosophy of present society. I effort to combine an elements of this both epoch with the type of present clothes.

The collection is created by combination social and extravagant models.

Keywords: Renaissance, Baroque, clothes, philosophy of society

PODĚKOVÁNÍ

Ráda bych poděkovala ak.mal. Šárce Šiškové, vedoucí mé diplomové práce, za cenné rady a hodnotné připomínky, které mi poskytla.

Taktéž děkuji všem pedagogům a rodině, kteří mi pomáhali po dobu studiu.

OBSAH

ÚVOD	8
I TEORETICKÁ ČÁST	9
1 RENEŠANCE	9
1.1 Filosofie doby	9
1.2 Renesanční umění	9
1.2.1 Leonardo da Vinci	11
1.3 Oděv italské renesance	12
2 BAROKO	16
2.1 Barokní umění	16
2.2 Oděv raného baroka	17
3 SOUČASNOST	19
3.1 Filosofie současné společnosti	19
4 VLASTNÍ UCHOPENÍ TÉMATU	20
II PRAKTICKÁ ČÁST	22
ZÁVĚR	41
SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	42
SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK	43
SEZNAM OBRÁZKŮ	44

ÚVOD

Cílem této diplomové práce je vysvětlit, proč se historie stala inspiračním zdrojem téměř každé mé práce.

Jsem přesvědčena, že vše už tu jednou bylo a dochází pouze k inovaci již vzniklých věcí či myšlenek. Zejména u módy dochází k neustálým proměnám a návratům, jen je vlivem mnohdy přehnaných nároků současné doby, vše rychlejší a chaotičtější. A proč se nevrátit k něčemu, co má pro nás hodnotu?

Kolekce modelů by měla vypovídat o určitém mém postoji, snaze poukázat v čem mi právě renesance a baroko připomínají oděvní tvorbu současné doby.

Mým cílem nebylo vytvořit pouze jakési paralely historického oděvu, ale propojit všechny aspekty vybraných dob.

Retrospektiva historického odívání (umění) se stala hlavními atributy mé kolekce. S oděvem je samozřejmě úzce spjata i idea dané doby, která se odráží ve filosofii mé oděvní kolekce.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1 RENESANCE

Samotný pojem renesance má hned několik významů. V původním znění, užívaném renesančními umělci a humanisty, znamenal znovuzrození pravého umění a kultury, návratem k antice. Taktéž označuje novou historickou epochu, období, ve kterém došlo k revoluci v mnoha oborech, od obchodu a průmyslu až k církvi. V neposlední řadě označuje taktéž sloh italského umění 15. a 16. století a ostatních zemí v 16. století.

1.1 Filozofie doby

Již na samém počátku je potřeba zmínit, že ve stejné době, kdy vznikla renesance, se zrodil také humanismus. Nový životní názor, který se již nezajímá pouze o posmrtnou spásu duše, jakož tomu bylo po dobu celého středověku, ale do středu veškeré pozornosti postavil člověka a jeho pozemský život a samozřejmě s tím spjatou snahu o pokrok a rozvoj. Humanisté se zajímají o krásy světa a schopnost pozorovat vlastní nitro. Snaha o rozvíjení všech schopností člověka. Už se jen nespolehat na pravdivost toho, co nám tvrdí církev, ale snaha vlastního bádání, založené na rozumu a zkušenosti. Úměrou celé doby se stala antika. Cílem pravého umění a vědy bylo vžít se do tohoto období, jakožto zlatého věku lidské vzdělanosti a tvořit v jeho duchu. Toto nové hnutí se nešířilo na univerzitách, ale v soukromých kroužcích vzdělanců. Jednou ze snah je také dojít k prapůvodu křesťanského náboženství. Významnou osobností se stal učenec Erasmus Rotterdamský, který věřil, že prostřednictvím studia antické literatury dojde k povznesení úrovně kněžstva. Dalším italským průkopníkem byl básník Dante Alighieri a další.

1.2 Renesanční umění

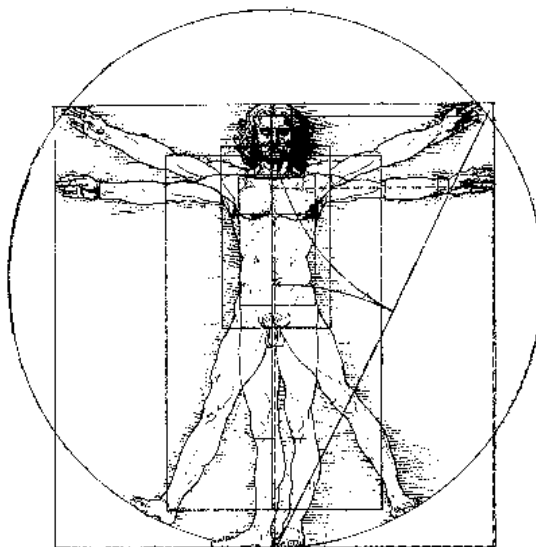
Samotné renesanční umění se zrodilo na počátku 15. století ve Florencii, městě s nejlepšími hospodářsko - společenskými podmínkami. Pěstoval se zde humanismus a šířil kult již zmíněného antického umění.

Je znovu objeven člověk a příroda. Člověk se po vzoru antiky stal sebevědomou a svéprávnou bytostí, nikoli nositelem náboženských idejí. Symboly renesančních děl se staly: realismus, lidské měřítko, individualismus, hédonismus¹ a touha po prožitku. Dalšími neméně důležitými prvky renesančního umění byla snaha o harmonii, rovnováhu a vyváženost, vnitřní klid a úměrnost. A tak se tyto zásady snaží prolínat do všech druhů umění, od architektury, sochařství až po malířství.

Leon Battista Alberti definoval krásu jako:

„vyrovnanou jednotu rozličných částí v harmonickém celku, z něhož nelze žádnou odejmout, zmenšit nebo změnit, aby tím celek neutrpěl“

Nejvýstižnějším příkladem symbolu renesanční doby by se bezpochyby mohla stát kresba Leoparda na Vinci na obr. č. 1. Jsou na ni patrné dva nezákladnější prvky: lidské tělo jako měřítko všeho a přirozená proporce.

obr.č.1 Leonardo da Vinci, Proporce lidského těla podle Vitruvia

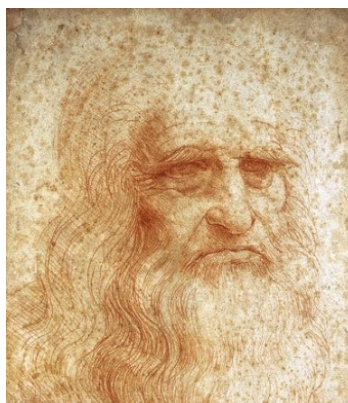
---

¹ Hédonismus – filozofické učení o slasti jakožto hlavním motivu lidského jednání.

Byla obnovena řecká kalokagathie (harmonie duše a těla). Pěstoval se kult těla, zušlechťoval duch a podporoval rozkvět přírodních věd (astronomie, matematika, fyzika, optika, perspektiva, anatomie), které ovlivňovaly vývoj renesančního umění. Dochází k prolínání různých oborů jako třeba malířství a matematika. Malíř se nespolehá pouze na zrakovou zkušenost, ale vychází z vědeckého poznání (studium perspektivy a anatomie). A proto by malířství mohlo být považované za vědní disciplínu díky propracované kompozici a perspektivním zkratkám.

Renesance byla dobou, kdy bylo umění velice podporované. Uspěl-li umělec v jednom oboru, bylo velice pravděpodobné, že uspěje i v jiném. Dochází k větší sebejistotě a osudovému přelomu mezi řemeslníkem a umělcem.

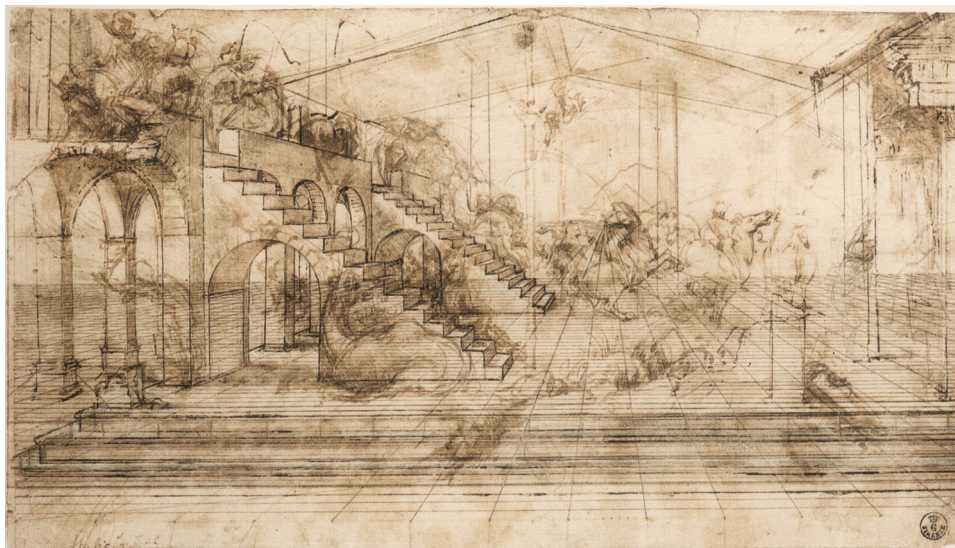
1.2.1 Leonardo da Vinci

obr.č. 2 Leonardo da Vinci

Typický představitel všestranného renesančního umělce. Byl malíř, architekt, sochař, inženýr, vynálezce, hudebník, badatel, teoretik umění atd. Přesto, že je širší veřejnosti znám jako malíř, zabýval se převážně nejrůznějšími vědeckými skicami. Takovýchto záznamů se dochovalo přes 4000. Kreslil vše, o co se zajímal, od anatomie člověka,

zoologie přes botaniku a jiné a to s vědeckou přesností. Jako první přišel s technikou sfumato².

obr.č.3 Leonardo da Vinci, Technická skica

1.3 Oděv italské renesance

Renesanční oděv a nejen on měl velmi dobré podmínky pro vznik ve Florencii, která se pyšnila velmi vysokým hospodářským rozkvětem, založeným právě na tvorbě látek a módních výrobků.

I zde se projevuje snaha o vyváženost a harmonii v podobě rytmicky členěného šatu a uměřeného zdůraznění tvarů lidského těla. Zrušila vše, co působilo nepřírozně a vytvořila nový renesanční kánon. Zaniká uniformita oděvů dělená na dvorský - stavovský, cechovní atd. Prosazuje se individualita v oblékání, ale přesto byla stanovena přesná pravidla z většiny platící i pro současnost: vysoká postava, široká ramena, dokonalé

---

² Sfumato – technika malby, při které malíř překrývá průsvitné vrstvy barvy, aby vytvořil dojem prostoru, objemu a tvaru. Pracuje s velmi jemnými barevnými tóny, že nejdou vidět přechody.

paže s dlouhými prsty, útlý pas, bílá a růžová pleť, bílé zuby, rudé rty, ušlechtilé pohyby a vznosné držení těla. Tato přísná pravidla platila také pro úpravu a barvu vlasů, tvar poprsí i vzrůst těla. Oděv má zkrátka vypadat oproti předchozím epochám přirozeně. Stejně tak, jako se věda mísí do všech uměleckých oborů ani u módy tomu není jinak, je vědecky rozebírána. Byla vytvořena první literatura o odívání, neboli návod, jak se oblékat, líčit a jak vyhovět požadavkům soudobé módy. Tento zevrubný návod je formulován prostřednictvím dialogu dvou dam, Markéty a Rafaely, který zachytil Alessandro Piccolomini roku 1538.

Na začátku spíše jednoduchost, prostota a útlejší postava dostává mohutnější a okázalejší ráz. Používají se těžší materiály jako vlněné sukno, brokát a samet s velmi oblíbeným motivem granátového jablka.

Renesančními požadavky byla hbitost, pohyblivost a ohebnost. Bylo tedy samozřejmé, že musí dojít ke změně střihu. Mechanika lidského těla je naznačena průstřihy na rukávech v místě největšího napětí a to jak u mužského tak ženského oděvu. Ve stejném duchu se nese i střih celých šatů, který je oproti předchozí gotické době rozdělen na sukni a živůtek. Tím bylo také docíleno přirozeného členění postavy.

Ženský oděv se skládal z živůtku, jehož dekolt míval vpředu i vzadu čtvercový nebo kruhový tvar, ve kterém se později uplatňuje košile. Další součástí byly bohatě zdobené rukávy, které se volně přišívaly, aby se mohly obměňovat podle módy. Již zmíněné průstřihy, které byly zpočátku hlavně funkční se později objevují ve větší míře a mají také dekorační charakter. Stále častěji vykukuje košile zpod svrchních rukávů. Oděv dále doplňuje řasená sukne s pravidelnými záhyby, aby i zde byl patrný klidný rytmus renesanční architektury. Oděv mohl být dále doplněn dlouhým řasnatým pláštěm, který byl vpředu otevřený bez zapínání se širokými trychtýřovitými rukávy.

obr.č. 4, 5 Ženský renesanční oděv

Muž je stylizován do funkce dobyvatele světa a ženských srdcí. Součástí jeho oděvu je spodní košile, která nachází nové uplatnění. Stále více se zviditelňuje v rozparcích a průstřizích rukávů a v otevřeném průkrčníku. Výstřední přiléhavé kalhoty sešívané z různých látek a vycpaný kabátec wams³. Přes oděv se nosí krátký svrchní plášť giornea⁴ nebo dlouhý s všitými rukávy a širokým límcem, hodně řasený, sahající až po paty, který se pro svůj důstojný charakter stal znakem učenců, starců a inteligence.

---

³ Wams – přiléhavý typ kabátce s nabíranými rukávy a šosy.

⁴ Giornea - krátký plášť přes hlavu, bez rukávů, na bocích otevřený, bohatě řasený, s délkou nad i pod kolena. Sloužil pro každodenní nošení.

obr.č. 6 Mužský renesanční oděv

2 BAROKO

Tento sloh vznikl kolem roku 1600 v papežském Římě a poté se rozšířil téměř po celé Evropě. Původ pojmu baroko je vykládáno různě. Označuje něco přepjatého, komplikovaného, přezdobeného a přesahující míru dobrého vkusu. Nejprve se projevil v malířství a brzy na to v sochařství a architektuře.

2.1 Barokní umění

Baroko můžeme nejlépe porovnat právě s předchozím renesančním uměním. Je totiž jeho přesným protikladem. Tam, kde byla dříve vyžadována rovnováha, harmonie, klid a uzavřená forma nyní nachází uplatnění disharmonie, dynamismus, iracionalismus, nadsázka a nadpřirozenost. Barokní umění popírá hmotu. Výrazně vystupují přebujelé tělesné tvary, bohatá dekorace, plnost tvarů architektury a vypjaté výrazy v sochách.

Usilovalo o vytvoření jednotného uměleckého díla, na kterém by se skloubila architektura, sochařství, malířství i umělecké řemeslo. Umění bylo přijato všemi vrstvami obyvatelstva díky svojí srozumitelnosti, citové vřelosti a okázalosti jako protiklad chladné a rozumové strohosti renesance.

Baroko bylo podpořeno římskokatolickou církví, která se stala hlavním „zákazníkem“. Značná část děl se věnovala náboženským tématům a bylo požadováno, aby umění sdělovala tato témata v přímém a citovém zapojení. Snahou církve bylo přilákat co nejvíce lidí zpět do kostelů. I aristokraté považovali dramatický styl barokního umění jako způsob k ohromení návštěvníků a vyjádření tak moci.

Jednotné barokní dílo mělo působit na smysly diváka, podnítit tak jeho citový i duchovní život a inspirovat fantazii. Skoro všechny výtvarné typy, druhy, žánry a náměty přejala baroko z renesance, jen je použilo jinak.

2.2 Oděv raného baroka

Porenesanční umění považované za úpadkové a bizardní. Vzniká jako reakce proti španělskému vkusu a módě, které dospělo ve svém vývoji k absurdnosti.

S příchodem baroka se oděv stává uvolněnější, ale také honosnější a okázalejší, s použitím mnoha rozparků, stuh, mašlí, krajek a výšivek, které byly rozprostřeny po celém šatu. Materiály se používaly lehké a měkké, pestrých barev a vzorované nejrůznějšími technikami. Samet je nahrazen hedvábím a krajkou.

Ženský šat je stále dělen na živůtek a sukni, jen prošel několika menšími změnami. Živůtek má mírně zvýšený pas a přední část do špičky a střední plocha je zdobena „planžetou“ ze dřeva, perleti, slonoviny či jiného materiálu. Stále se zvětšuje dekolt s různými variantami zdobených límců často vpředu do špiček. Rukávy jsou nízko nasazené, široké, zkrácené k lokti a mají zdobenou manžetu. Sukně je rozšířená se záhyby, vpředu se otevírá, je podložená spodničkami a má vlečku. Spodničky bývaly 3 až 4 a každá má zvláštní pojmenování jako „tajná, šibalka či skromná“. Jako svrchní oděv nosily ženy plášťové šaty, kde byl uzavřen pouze živůtek a sukně otevřená nebo pláště podobné mužským.

obr.č.7, 8 Ukázka barokního oděvu

Součástí mužského oděvu je široká, řasnatá košile s bílým přeloženým límcem pokrývající ramena, vpředu s žabo⁵ a s přeloženými manžetami zdobenými jako límec. Kalhoty jsou měkké, splývavé, různých šířek, pod kolenem těsně upjaté. Mohou být také lehce nařasené, či úzké do půli lýtek. Vzadu v pase měly rozparek na šněrování a dvojitý poklopec, široký téměř od boku k boku, kde se zapínal. Stále se používají punčochy viditelné u krátkých kalhot s nízkými botami, které se ještě zdobily podvazky a stuhami. Kabátec je uvolněný bez výztuh s prodlouženými šůsky a nízkým stojatým límečkem.

---

⁵ Žabo – nabíraná ozdoba zakrývající zapínání košile

3 SOUČASNOST

Současnost je relativní pojem, jde o pohyblivé časové rozhraní a označuje ne zcela ohraničený časový okamžik. Jak tedy moci zachytit charakteristiku současné doby? Kam až sahá a kdy už je minulostí? Je potřeba použít vlastní intuici.

3.1 Filozofie současné společnosti

Nechci být autorem nepravd, a proto je tento popis čistě mým subjektivním názorem. Nejsem zde v roli kritika, pouze se snažím o zachycení hlavních atributů vypovídajících o přítomnosti, srovnáním s již probíranými historickými epochami.

Zdali bylo lépe dříve či nyní se určit nedá. Každá doba měla své pro i proti. V porovnání s tak velkými epochami jakou byla například renesance a nebo baroko se současnost zdá být plytká a chaotická. Chybí větší jednotící idey.

Současný svět je nastaven tak, že uspějí hlavně ti rychlí a pohotiví. Je žádáno, co nejvyšší vzdělání. Většina studuje, jen aby vyhověli podmínkám, i když ne každý má proto vloh. Vytrácí se umělecké řemeslo.

Synonymem dnešní doby by dozajista mohla být stále se zrychlující proměnlivost. Otázkou je, zda jsou tyto rychlé změny k našemu dobru. Ztrácíme pocit jistoty a stability, který roste s časem. Neboť právě to, co má delšího trvání je považováno za hodnotné. Nestačíme si zvyknout na jednu věc a už je tu jiná. Lidé jsou unaveni a přehlčeni. Stáváme se otroky vlivem nároků vlastní společnosti, kterou utváříme.

Přesto by se našlo několik pojittek mezi danými dobami. Stále je tu touha po dokonalém ideálu krásy. Jen v dnešní době se k cíli dostáváme jinou cestou.

4 VLASTNÍ UCHOPENÍ TÉMATU

Historie je nám nekonečným, nevyčerpatelným zdrojem informací a inspirace. Proto se stala i mojí cestou.

Svoji tvorbu bych asi nejlépe přirovnala k osobnosti člověka. Vždy žijeme v současnosti, ale největší roli u nás stejně hraje naše minulost, ať už v ní byly úspěchy či chyby. Toto všechno nás posouvá dopředu a mění. A to samé byste měli vidět i v mé kolekci. Dva směry tvořící jeden celek.

Minulost už byla tisíckrát popsána, ale současnost ještě nemá potřebný nadhled. Teprve čeká na své zařazení do děje, na určení jejich nejvýraznějších prvků. A proto je u mě zastoupena čistou jasnou formou bez jakéhokoli výrazného členění.

A protože jsme daleko od doby v minulosti a přesto, že existují dobové záznamy, vznikla spousta fám. Došlo k proměnám. A tak se i já snažím tyto prvky posunout do jiné roviny. Dát jim jiné použití či zanechat pouhý fragment. Stejně tak, jako i nám zůstávají v hlavě jen ty nejsilnější vzpomínky.

Jedním z prvků, který používám ve své kolekci je okraj sukně s několika spodničkami, ve které se zrcadlí ten neustále opakující se koloběh. Právě tento detail mi posloužil k tvorbě zajímavých oděvních součástí.

U dalších modelů jsem vycházela z korzetu, díky kterému v renesanci a baroku dosahovali požadovaných proporcí. Tolik chtěná krása je docílena oděvem. Ideálem současnosti je taktéž utkvělá představa „dokonalé“ postavy, ovšem daným korzetem je samotné tělo. Způsob našití kostic představuje rýsující se kosti a deformaci přirozených objemů těla.

Třetím typem je vizuální podoba objemné sukně, avšak ovlivněná atributy současnosti, jakými jsou jednoduchost, přizpůsobivost a snadnost s využitím nahodilosti.

Barevnost celé kolekce je nesena v tónech šedé, modré a krémové.

Stejně tak, jako je rozmanitost jednotlivých epoch, byla i volba mých materiálů. Od pevného taftu, přes látky bavlnářského charakteru až po šifon a nebo pleteninu. Zdánlivě mrtvou minulost charakterizují nejen historické prvky a daná filozofie. Pevné ma-

teriály značí již stalou věc, něco daného, co už nemůžeme změnit. Současnost zastupuje tělo a všudy prostupující prvky asymetrie symbolizující chaotičnost současné doby.

Modely byly vystavěny tak, aby zaujaly na první pohled či vyvolaly zamyšlení. Ve střihové oblasti nejde o vytváření svévolných kreací, ale o kulturní transfer, přenos nejvýraznějších tvarů a linií charakteristických pro určité historické období.

Móda byla, je a bude plna extrémů, které přitahují pozornost a snad i tím by se dala osvětlit má kolekce.

Modely nejsou určeny pro denní nošení vzhledem k potřebné praktičnosti, kterou dnešní doba vyžaduje.

II. PRAKTICKÁ ČÁST

ZÁVĚR

Současnost, to je jen nekonečněkrát pozměněná minulost, stavějící na stejných základech.

Neodmyslitelná vzájemná propojenost se stala hlavním atributem této kolekce. Výsledkem je devět modelů. Nejvíce mně zaujala shodnost pojetí trendu v odívání, tak vzdálených epoch jakou je renesance v porovnání se současností.

Minulost je tím, co nás formuje a utváří. Dělá z nás to, co jsme nyní a právě i proto jsem si ji vybrala jako hlavní téma své diplomové práce.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

Herbenová, O., Lamarová, M., Kybalová, L.: *Obrazová encyklopedie módy*, Praha 1973

Seeling, Ch.: *Století módy 1900-1999*, Praha 2000

Skarlantová J.: *Od krinolíny k džínsům*, Praha 1979

Máchalová J.: *Móda 20.století*, Praha 2003

Mráz B.: *Dějiny výtvarné kultury*, Praha 1997

Garin E.: *Renesanční člověk a jeho svět*, Praha 2003

Atalay B.: *Matematika a Mona Lisa - Umění a věda Leoparda da Vinci*, Praha 2007

Pijan J.: *Dějiny umění*, Praha 1999

Villari R.: *Barokní člověk a jeho svět*, Praha 2004

SEZNAM INTERNETOVÝCH STRÁNEK

<http://baroko.navajo.cz/>

<http://historie-mody.wz.cz/>

http://www.ksoft.cz/magazin/ruzne_dejiny_odivani.htm

SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK

např. – například

atd. – a tak dále

tzv. – tak zvaně

obr. č. – obraz číslo

str. č. – strana číslo

SEZNAM OBRÁZKŮ

Obr.č. 1 Leonardo da Vinci, Proporce lidského těla podle Vitruvia.....	10
Obr.č. 2 Leonardo da Vinci.....	11
Obr.č. 3 Leonardo da Vinci, Technická skica.....	12
Obr.č. 4 Ženský renesanční oděv.....	14
Obr.č. 5 Ženský renesanční oděv.....	14
Obr.č. 6 Mužský renesanční oděv.....	15
Obr.č. 7 Ukázka barokního oděvu.....	17
Obr.č. 8 Ukázka barokního oděvu.....	17

